

[Finansministeren.]

Herved kom de ud i en stor prisrisiko, som de fik adgang til at tage i betragtning ved særlige skattefri nedskrivninger på varelagre og på varepartier indkøbt på bindende kontrakt.

Regeringen har ment, at tiden er inde til at få disse ordninger afviklet, idet den særlige risiko for prisfald, der under de daværende ekstraordinære forhold begrundede lempelserne, ikke har tilstrækkelig vægt under nutidens forhold. Afviklingen bør dog ikke ske blot ved at undlade fornyelse af tekstanmærkningen. Der bør gives en rimelig afviklingsperiode, og jeg har derfor ment det rigtigst, at afviklingen gennemføres ved en særlig lov. Herved kan forslaget også blive underkastet de normale folketingsbehandlinger.

I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort nærmere for indholdet af de ordninger, der nu foreslås afviklet, og jeg skal her blot omtale nogle hovedpunkter.

Varelagre kan ved skatteopgørelsen optages enten til dagspris eller til fakturapris, og i denne værdi kan den skattepligtige foretage en skattefri nedskrivning på indtil 30 pct. Denne nedskrivningsadgang foreslås nu afviklet på den måde, at den højest tilladte nedskrivningsprocent nedsættes med 5 om året i en 6 års periode, der begynder med skatteåret 1968-69.

Reglerne om nedskrivning på varepartier, der er indkøbt på bindende kontrakt, finder anvendelse, når den skattepligtige inden indkomstårets udløb har sluttet bindende kontrakt om levering af varer i det følgende indkomstår. Hvis den aftalte købspris er højere end dagsprisen med fradrag af 30 pct., kan den skattepligtige foretage en tilsvarende skattefri nedskrivning. Denne nedskrivningsadgang foreslås afviklet på tilsvarende måde som varelagernedskrivningerne.

Af hensyn til erhvervslivets dispositioner er den årlige varelagerbekendtgørelse i de senere år udstedt hurtigst muligt efter finanslovens vedtagelse, og det vil sikkert være af betydning, at den foreslåede lov ikke kommer væsentligt senere.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om*

påligningen af indkomst og formueskat til staten.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til dette forslag. Der er tale om nogle mindre ændringer dels som følge af en ændring, folketingsret foretog i forslaget til lov om midlertidig regulering af boligforholdene, dels i sammenhæng med det forslag om varelagre m. v., som jeg lige har omtalt. Endelig er der medtaget et par mindre ændringer af teknisk og redaktionel art.

Hermed skal jeg anbefale de 3 lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger [af Poul Dam m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 76) findes i tillæg A. sp. 1809, fremsættelsen i tidenden sp. 848).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne indledningsvis gøre nogle bemærkninger om loven om offentlige indsamlinger og den måde, hvorpå den administreres i praksis.

Offentlig indsamling kræver som hovedregel tilladelse enten af justitsministeriet, amtmanden eller politimesteren. Tilladelse kan kun gives til indsamlinger til velgørende formål eller til formål, som har almen interesse. Den myndighed, der giver tilladelsen, skal føre kontrol med indsamlingen og anvendelsen af det indsamlede beløb.

I visse tilfælde kan offentlig indsamling dog afholdes uden forudgående tilladelse. Således kan indsamling til de førnævnte formål ske gennem dagblade og regelmæssigt udkommende fagblade og tidsskrifter, gennem opfordring pr. brev, der ikke efterfølges af en personlig henvendelse, gennem henstilling af indsamlingsbøsser i butikker. Endvidere kan offentlig indsamling til støtte for politiske partier ske uden tilladelse; dette gælder dog ikke gade- og husindsamlinger.